

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214213152
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1214213152.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou, v právnej veci navrhovateľa: KOVMAX, spol. s r.o., so sídlom SNP 1, Liptovský Hrádok, IČO: 31 638 325, zastúpeného JUDr. Annou Járošovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 1968 - OD PRIOR, Liptovský Mikuláš, proti odporcom: 1. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, 2. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska 14, Bratislava, IČO: 00 735 795, o vydanie veci, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporcovi v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 27.05.2014, doručeným súdu dňa 28.05.2014, v spojení s jeho zmenami pripustenými uzneseniami súdu, domáhal, aby súd uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne vydať navrhovateľovi osobné motorové vozidlo zn. AUDI Q7 3.0 TDI, kategória M1, EČV: C.-XXXCA, typ: 4L/BOFL, pôvodné číslo VIN: Z. - pozmenené na číslo VIN: Z., strieborná metalíza svetlá, rok výroby 2007 a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľ zároveň podal návrh na náhradu trov konania.

Navrhovateľ podaním zo dňa 25.08.2014 navrhol, aby súd pripustil zámenu účastníka konania na strane odporcu, a to tak, aby z konania na strane odporcu vystúpilo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska 14, Bratislava, IČO: 00 735 795 a na jeho miesto nastúpilo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866. Súd uznesením zo dňa 03.09.2014 č. k.: 51C/140/2014-33 pripustil, aby z konania na strane odporcu vystúpilo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska 14, Bratislava, IČO: 00 735 795 a na jeho miesto nastúpilo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866. Uvedené uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 03.09.2014 č. k. 51C/140/2014-33 nadobudlo právoplatnosť dňa 09.10.2014.

Podaním zo dňa 13.03.2015, doručeným súdu dňa 17.03.2015, navrhovateľ navrhol, aby súd pripustil vstup Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska 14, Bratislava, IČO: 00 735 795 do konania na strane odporcu ako odporcu v 2. rade. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 27.03.2015 č. k. 51C/140/2014-73 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.05.2015 č. k. 7Co 333/2015-78 súd pripustil, aby do konania na strane odporcu vstúpilo ako odporca v 2. rade Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska 14, Bratislava, IČO: 00 735 795.

Podaním zo dňa 13.03.2015, doručeným súdu dňa 17.03.2015, navrhovateľ zároveň zmenil návrh na začatie konania tak, že žiadal, aby súd uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne vydať navrhovateľovi osobné motorové vozidlo zn. AUDI Q7 3.0 TDI, kategória M1, EČV: C.-XXXCA, typ: 4L/BOFL, pôvodné číslo VIN: Z. - pozmenené na číslo VIN: Z., strieborná metalíza svetlá, rok výroby 2007 a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 11.08.2015 č. k.: 51C/140/2014-82 súd pripustil navrhovateľom požadovanú zmenu petitu, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.08.2015.

V návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 30.11.2011 spoločnosť navrhovateľa odkúpila od spoločnosti Automotive Slovakia s.r.o., Púchov ojazdené osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7 3.0 Tdi, ktoré malo pôvodné EČV: U. XXXBE, vyrobené v roku 2007. Navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu v súlade s ust. § 443 Obchodného zákonníka a to dňom prevzatia vozidla. Vozidlo bolo navrhovateľom prihlásené na Dopravnom inšpektoráte v Liptovskom Mikuláši a bolo mu pridelené EČV: C. XXXCA.

Kúpna cena za toto motorové vozidlo bolo navrhovateľovi vyfakturované faktúrou č. XXXXXXXXX zo dňa 30.11.2011, splatnou dňa 30.11.2011. Kúpna cena predmetného vozidla bola vyfakturovaná v čiastke 30.000,- €, pričom zaplatené bolo v hotovosti v deň prevzatia vozidla 15 000,- €. O tejto skutočnosti svedčí aj výpoveď p. U. U. v trestnom konaní dňa 14.11.2012.

Keď sa následne preukázalo, že auto bolo odcudzené, spoločnosť KOVMAX s.r.o. musela auto spolu s dokladmi vydať orgánom činným v trestnom konaní v súlade s § 89 ods. 1 Tr. poriadku, a to dňa 24.04.2012, nakoľko vzniklo podozrenie, že pochádza z trestnej činnosti. Kriminalisticko-expertízny ústav PZ Slovenský Ľupča metalografickou expertízou zistil, že VIN čísla vozidla bolo vyhotovené dodatočne - brúsením na upravený povrch a zároveň zistil, že motorové vozidlo bolo vedené v evidencii ukradnutých vozidiel. Pôvodným vlastníkom motorového vozidla bola Ľ. Q., ktorú odškodnila talianska poisťovacia spoločnosť Milano Divisione Sasa.

Nakoľko si na motorové vozidlo uplatnili nárok viaceré osoby, bolo osobné motorové vozidlo na základe uznesenia Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava II, odboru kriminálnej polície, ČVS: G.-XXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 10.07.2013, uložené do evidenčnej úschovy Okresného súdu Bratislava II s tým, že o vlastníckom práve k uvedenému vozidlu musí rozhodnúť súd.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že orgány činné v trestnom konaní napriek tomu, že spoločnosti KOVMAX, s.r.o. prislúcha ochrana vlastníckeho práva podľa § 443 Obchodného zákonníka, odmietajú predmetné motorové vozidlo vydať navrhovateľovi. Na základe tejto skutočnosti orgány činné v trestnom konaní stanovili spoločnosti KOVMAX, s.r.o., aby sa svojho práva k predmetnému vozidlu domáhala v súdnom konaní. Navrhovateľ preto podal, v zmysle uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Bratislava II, odboru kriminálnej polície, na Okresný súd Trnava žalobu o určenie vlastníckeho práva proti Ľ. Q., ktorej bolo predmetné motorové vozidlo odcudzené. Právna vec bola prejednávaná na Okresnom súde v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 16C/567/2013. V tomto konaní návrh navrhovateľa zamietol s tým, že zákon uprednostňuje pred určovacou žalobou žalobu o plnenie. Voči rozhodnutiu bolo podané odvolanie len v časti týkajúcej sa trov konania. V časti výroku, ktorým súd návrh zamietol nebolo podané odvolanie a v tejto časti je výrok právoplatný. Navrhovateľ preto podal návrh na Okresný súd Bratislava II proti odporcom 1. a 2. rade, kde poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľ je vlastníkom predmetného motorového vozidla, nakoľko ako kupujúcemu mu prislúcha ochrana podľa § 446 Obchodného zákonníka.

Pokiaľ ide o samotnú kúpnu cenu za predmetné motorové vozidlo, táto nebola uhradená, nakoľko motorové vozidlo malo poruchu, pričom bolo dohodnuté, že p. Podšívka zabezpečí opravu a až následne bude zaplatená celá kúpna cena. Z kúpnej ceny navrhovateľ uhradil 15 000,- €. Medzitým došlo k odovzdaniu motorového vozidla KR PZ, teda vozidlo nemohlo byť ani opravené.

V rámci trestného konania bolo zistené, že predmetné motorové vozidlo bolo odcudzené pôvodnej vlastníčke p. Ľ. Q.. Keďže zahraničná poisťovňa, ktorá p. Q. odškodnila nepreukázala žiadnym relevantným spôsobom vlastnícke právo k motorovému vozidlu, navrhovateľ najprv žaloval pôvodnú vlastníčku, ktorá v konaní o určenie vlastníckeho práva mala preukázať akým spôsobom, v súlade s § 132 Občianskeho zákonníka, previedla vlastnícke právo k vozidlu na zahraničnú poisťovňu.

Odporca v 1. rade uviedol, že žaloba o vydanie veci je predčasná, nakoľko doposiaľ nebol relevantným spôsobom ustálený vlastník predmetného motorového vozidla, nakoľko si naň uplatňujú vlastnícke právo dva subjekty: navrhovateľ a talianska poisťovacia spoločnosť. Z tohto vyplýva, že vznikli pochybnosti, kto je skutočným vlastníkom vozidla, pričom policajný orgán nemá právomoc rozhodnúť o tom, kto je vlastník, toto právo prináleží iba súdu. Ak súd na základe určovacej žaloby určí kto je skutočný vlastník, policajný útvar nemá dôvod zadržované vozidlo nevydať a až keby ho nechcel vlastníkovi vydať, až po tom by bola na mieste žaloba o vydanie veci. Ďalej odporca v 1. rade uviedol, že podľa jeho názoru by mal navrhovateľ podať žalobu voči druhému subjektu, ktorý si na vec uplatňuje vlastnícke právo a to je poisťovacia spoločnosť „Milano Assicurazioni SEAT“ v Miláne. Zároveň namietol, že v zmysle poučenia v uznesení ČVS: G.-XXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 10.07.2013 si mal navrhovateľ uplatniť svoj nárok v lehote 3 mesiacov. Návrh bol podaný na Okresný súd Bratislava II dňa 28.04.2014, teda oneskorene. Z uvedených dôvodov odporca v 1. rade žiadal, aby súd návrh navrhovateľa zamietol.

Odporca v 2. rade uviedol, že v danej veci je zjavné, že v danom prípade ide o poisťovací podvod, obdobných prípadov rieši odporca v 2. rade viaceré. Je zjavné, že motorové vozidlo bolo ukradnuté a je nepochybné, že osoby, ktoré motorové vozidlo predávali, mali vedomosť o tom, že toto vozidlo malo byť kradnuté a to vzhľadom na spôsob realizácie celého obchodu. Vzhľadom na to, že vozidlo bolo odcudzené, orgány polície postupovali v súlade so zákonom, keď toto vozidlo zadržali. Odporca v 2. rade ďalej uviedol, že je otáznave, či vôbec súd v civilnom konaní môže uložiť povinnosť orgánom činným v trestnom konaní a nariadiť mu, aby došlo k vydaniu veci, ktorá bola zadržaná podľa predpisov Trestného práva v trestnom konaní, ktoré dozoruje prokurátor. Má za to, že civilný súd takúto právomoc nemá a jeho rozhodnutie nemôže založiť povinnosť orgánom činným v trestnom konaní vydať vec. V prípade, ak je sporné vlastnícke právo, je potrebné, aby si navrhovateľ podal určovaciu žalobu voči osobe, ktorá si ako ďalšia uplatňuje vlastnícke právo k danému predmetu. V prípade ak bude vlastnícke právo jednoznačné, odporca vydá vlastníkovi jeho hnutelnú vec.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a výpoveďou účastníkov konania. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Dňa 30.11.2011 spoločnosť KOVMAX s.r.o. kúpila od spoločnosti Automotive Slovakia s.r.o., Púchov ojazdené osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7 3.0 Tdi, kategória M1, typ: 4L/BOFL, ktoré malo pôv. evid. č.: U. XXXBE, strieborná metalíza svetlá, rok výroby 2007.

Vozidlo bolo navrhovateľom prihlásené na Dopravnom inšpektoráte v Liptovskom Mikuláši a bolo mu pridelené nové EČV: C. XXXCA.

Kúpna cena za toto motorové vozidlo bolo navrhovateľovi vyfakturované faktúrou č. XXXXXXXXX zo dňa 30.11.2011, splatnou dňa 30.11.2011. Kúpna cena predmetného vozidla bola vyfakturovaná v čiastke 30.000,- €, pričom zaplatené bolo v hotovosti v deň prevzatia vozidla 15 000,- €. Zvyšná časť kúpnej ceny uhradená nebola, nakoľko táto mala byť uhradená až po odstránení závad na vozidle, k čomu nedošlo, nakoľko vozidlo bolo vydané orgánom činným v trestnom konaní.

Spoločnosť KOVMAX, s.r.o. predmetné motorové vozidlo spolu s dokladmi vydala dňa 24.04.2012 orgánom činným v trestnom konaní v súlade s § 89 ods. 1 Tr. poriadku, a to na základe výzvy Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície zo dňa 24.04.2012.

Dňa 24.02.2012 OR PZ, odbor kriminálnej polície Zvolen, spísal Zápisnicu o vydaní veci - osobného motorového vozidla zn. AUDI Q7 3.0 TDI, farby sivá metalíza, VIN Z. a taktiež Zápisnicu o vydaní veci - dokladov k osobnému motorovému vozidlu zn. AUDI Q7 3.0 TDI, farby sivá metalíza, VIN Z..

Kriminalisticko-expertízny ústav PZ Slovenská Ľupča metalografickou expertízou zistil, že VIN čísla vozidla bolo vyhotovené dodatočne - brúsením na upravený povrch, pričom pôvodné číslo VIN: Z. bolo pozmenené na číslo VIN: Z.R.. Motorové vozidlo s pôvodným číslom VIN: Z. bolo vedené v evidencii ukradnutých vozidiel. Pôvodným vlastníkom motorového vozidla bola Ľ. Q., ktorej bolo vyššie uvedené vozidlo odcudzené v Bratislave v čase medzi 22.45 hod. dňa 25.01.2011 do 6.30 hod. dňa 26.01.2011. Navrhovateľ dňa 02.08.2012 a dňa 17.05.2013 požiadal orgány činné v trestnom konaní o vrátenie veci podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku.

Z listiny predloženej súdu Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Bratislave súd zistil, že spol. EUROPCON s.r.o., poskytujúca sprostredkovateľské služby regulácie poisťovateľských škôd doma a v zahraničí, so sídlom v Českej republike požiadala OR PZ dňa 24.04.2013 o vydanie odcudzeného motorového vozidla zn. Audi Q7, VIN: Z., na základe plnej moci udelenej spol. Milano Assicurazioni.

Z listiny predloženej súdu Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Bratislave, vystavenej spol. MILANO ASSICURAZIONI, dňa 11.03.2013 okrem iných skutočností, vyplýva, že dňa 25.01.2011 odcudzili neznámi páchatelia vozidlo zn. AUDI Q7, s poznávacou zn. R. XXXEW, s číslom VIN Z., registrované na meno L. Q., pričom poisťovňa na základe uzavretej poisťovnej zmluvy proti krádeži vykonala odškodnenie vlastníka a z dôvodu tohto odškodnenia, nadobudla vlastnícke právo k vozidlu.

Na základe uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, odboru kriminálnej polície, ČVS: G.-XXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 10.07.2013, bolo osobné motorové vozidlo zn. AUDI Q7 3.0 TDI, farby sivá metalíza, Z. (pozmenené VIN Z.) uložené do evidenčnej úschovy Okresného súdu Bratislava II s tým, že o vlastníckom práve k uvedenému vozidlu musí rozhodnúť súd, nakoľko si vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu uplatňuje poisťovňa Milano Divisione Sasa so sídlom v Ríme, ul. Forte Tiburtino 72, ktorá odškodnila pôvodného vlastníka, a preto je súčasným a jediným majiteľom vozidla a uplatnila si na vozidlo nárok na základe Vyhlásenia o majetku prostredníctvom splnomocnenej spol. SILVA & C.S.r.l., ktorú zmocnila s právom na udeľovanie následných plných mocí, kde odovzdanie vozidla súčasnému vlastníkovi zabezpečí V. Q. a spol. Europcon. Rovnako si nárok na vozidlo v zmysle § 97 ods. 1 Trestného poriadku uplatňuje aj I. A. N. žiadosťou zo dňa 17.05.2013. Keďže si na vec uplatňujú nárok viaceré osoby a orgány činné v trestnom konaní majú pochybnosti o nároku ktorejkoľvek z týchto osôb, bolo motorové vozidlo uložené do evidenčnej úschovy a osoba, ktorá si robila nárok na veci, bola upozornená, aby si svoj nárok uplatnila v občianskom súdnom konaní v lehote 3 mesiacov.

Z oznámenia Prezídia policajného zboru, úrad medzinárodnej spolupráce, Národná ústredňa SIRENE zo dňa 21.09.2013 vyplýva, že Národná ústredňa SIRENE Taliansko informovala, že súčasný majiteľ vozidla - poisťovacia spoločnosť Milano Assicurazioni, SEAT v Miláne poverila na prevzatie vozidla a dohodnutie detailov spoločnosti SILVA & C.S.R.L., SEAT v Peschiera Boromeo, Miláno.

Navrhovateľ spol. KOVMAX, s.r.o. sa návrhom podaným na Okresný súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 16C/567/2013 domáhal proti odporkyni L.E. Q. určenia vlastníckeho práva. V tomto konaní súd rozsudkom zo dňa 13.04.2014, č.k.: 16C/567/2013-48 návrh navrhovateľa zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd na strane 4, odsek 2, uvádza, cit.: „V danom prípade súd dospel k záveru, že na strane navrhovateľa nebol preukázaný naliehavý záujem na určovacej žalobe. Navrhovateľ je vedený ako vlastník - správne držiteľ sporného vozidla. V jeho prípade je síce nadobudnutie vlastníckeho práva ako takého sporné - neexistuje písomná zmluva, ktorá síce nespôsobuje neplatnosť kúpnej zmluvy, nebola však ani uhradená celá kúpna cena. Tento vzťah je však samotným právnym vzťahom navrhovateľa a predávajúceho, preto súd nemá v tomto konaní dôvod sa týmito skutočnosťami zaoberať, nakoľko nie sú predmetom sporu pri zistení nedostatku naliehavého právneho záujmu s prihliadnutím na hospodárnosť konania. Odporkyňa (L. Q.) žiadnym spôsobom nespochybňuje vlastnícke právo navrhovateľa, resp. nemá záujem na tom, kto má byť v súčasnosti vlastníkom vozidla. Sama sa necíti byť vlastníčkou vozidla z dôvodu, že jej bola vyplatená poisťná udalosť od poisťovne. V tomto smere nie je smerodajné, či si poisťovňa relevantným spôsobom svoje vlastnícke právo uplatnila. Rozhodujúcou je skutočnosť, že odporkyňa vozidlo nezadržuje a nechová sa ako vlastník vozidla. Tým sa naviac cíti byť sám navrhovateľ.“

Voči rozhodnutiu bolo podané odvolanie len v časti týkajúcej sa trov konania. V časti výroku, ktorým súd návrh zamietol, nebolo podané odvolanie.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa ustanovenia § 446 Obchodného zákonníka kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.

Podľa ustanovenia § 21 ods. 1, veta prvá zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu.

Podľa ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvár Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvár Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

Súd pri svojom rozhodovaní musel predovšetkým riešiť otázku pasívnej legitímácie odporcov v tomto konaní. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcov v 1. a 2. rade vydania motorového vozidla.

V danom prípade, podľa názoru súdu, navrhovateľ mal správne podať návrh o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, pričom návrh mal smerovať proti tomu, kto si rovnako ako on uplatnil voči odporcovi v 2. rade právo na vydanie predmetného motorového vozidla z dôvodu, že tvrdí, že má voči tomuto motorovému vozidlu vlastnícke právo. Vo vzťahu k odporcom si totiž otázku vlastníckeho práva súd nemôže riešiť ako predbežnú, nakoľko odporcovia netvrdia a ani nikdy netvrdili, že sú vlastníkami motorového vozidla, ani si vlastnícke právo k motorovému vozidlu neuplatňujú. Vlastníctvo k motorovému vozidlu si uplatnila poisťovacia spoločnosť Milano Assicurazioni S.p.A., so sídlom v Taliansku, pričom však táto osoba nie je účastníkom tohto súdneho konania a nemôže si tak uplatňovať, resp. brániť svoje práva v tomto konaní.

Vo vzťahu k obom odporcom súd poukazuje na to, že predmetné motorové vozidlo, ktoré malo byť predmetom kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom ako kupujúcim a spoločnosťou Automotive Slovakia s.r.o. ako predávajúcim, bolo ukradnuté pôvodnému vlastníkovi - p. L. Q. a následne z tohto dôvodu bolo aj zaistené orgánmi činnými v trestnom konaní. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca v 2. rade v danom prípade postupoval v súlade so zákonom č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov a k zaisteniu motorového vozidla došlo v súlade so zákonom, a keďže v súčasnosti existujú pochybnosti o tom, komu zaistené motorové vozidlo patrí, v súlade s ustanoveniami § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z., bolo motorové vozidlo uložené do evidenčnej úschovy.

Keďže bolo odporcom v 2. rade zistené, že si na predmetné motorové vozidlo robia nárok viaceré osoby, odporca v 2. rade si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z., keď rozhodol o uložení predmetného motorového vozidla do úschovy odporcu v 1. rade a vyzval osoby, ktoré si uplatňujú vlastnícke právo k predmetnej veci, aby si svoj nárok uplatnili podaním žaloby na súd. Preto postup odporcov nemožno charakterizovať ako neoprávnený zásah do vlastníckeho práva navrhovateľa, resp. ako zadržiavanie veci v rozpore s platným právom. Až v prípade, ak by súd v občianskom konaní právoplatne určil za výlučného vlastníka motorového vozidla navrhovateľa a odporcovia by napriek tomu odmietli motorové vozidlo vydať, prichádzala by to úvahy ochrana vlastníckeho práva v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka.

Základným predpokladom žaloby na vydanie veci je, že iná osoba neoprávnená, t.j. bez právneho dôvodu zadržuje vec patriacu vlastníkovi a súčasne ju odmieta vydať. Odporcovia však postupovali v súlade so zákonom (č. 171/1993 Z.z.) a to tak pri zaistení veci (motorového vozidla), ako aj v prípade, keď zaistenú vec nevydali navrhovateľovi, nakoľko vznikli pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí navrhovateľovi.

Keďže mal súd za to, že odporcov nemožno považovať za subjekty neoprávneného zásahu do práv navrhovateľa, teda že odporcovia nie sú v spore pasívne vecne legitimovanými subjektmi, súd návrh navrhovateľa zamietol. Na to, aby vznikla odporcom povinnosť vydať navrhovateľovi motorové vozidlo, musel by navrhovateľ predložiť právoplatný rozsudok, v ktorom by súd učil jeho vlastnícke právo k tomuto motorovému vozidlu. Až následne by odporcovia boli povinní motorové vozidlo vydať tomu, kto bol v spore o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu úspešný.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keďže však odporcom, ktorí mali vo veci plný úspech a majú teda právo na náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi, žiadne trovy nevznikli, súd im ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho o doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.